

SERCA Z KAMIENIA

Dawno temu w krainie zwanej Zutopią żyła biedna Jessica, wykorzystywana przez niedobłą rodzinę. Zmuszali ją do ciężkich prac domowych i karmili jedynie karmą dla psów. Sami w tym czasie nic nie robili, tylko wylegiwali się i objadali przeróżnymi smakołykami. Pewnego ranka rodzina wysłała Jessicę po zakupy na pobliski targ. Spotkała tam dobrego mężczyznę, który pomógł jej w trudnej sytuacji. Otóż okazało się, że nie ma ze sobą sakwy z pieniędzmi, gdy torby były już wypełnione jedzeniem, a trzeba było za nie jakoś zapłacić. Wtedy przechodzący tam akurat Adam rzekł:

„Cześć piękna dziewczyno,
słodka ty malino!
Smutna twoja twarz.
Jaki problem masz?
Zaraz ci pomogę.
Pieniędzmi wspomogę!”

Smutna Jessica od razu się rozweseliła i pozwoliła sobie pomóc. W zamian za to zaprosiła go na obiad. Jednak rodzice nie pozwolili jej jeść razem z nimi przy stole, co bardzo rozgniewało Adama. Zapytał ich więc:

„Czemu ją tak odsuwacie?
Razem jeść nie pozwalacie?
To nie miłe zachowanie,
Moja Pani, mój ty Panie!
Trzeba razem spędzać czas.
Niech usiądzie obok nas!”

Po tych słowach rodzina wygnała Adama z domu. Stwierdzili, iż nikt nie może ich pouczać, bo sami są najmądrzejsi i mogą rządzić kim tylko chcą. Na te słowa Jessica pierwszy raz w życiu sprzeciwiła się rodzicom, za co otrzymała srogą karę. Rodzina odizolowała ją od świata, zamykając na strychu. Zmartwiony Adam, obawiając się zemsty rodziców na Jessice, postanowił odwiedzić ją ponownie. Nie zastał nikogo, ale martwiąc się losem dziewczyny, rozpoczął poszukiwania. Czujny nos zaprowadził go na samą górę, gdzie znalazł głodną i osłabioną Jessicę. Zabrał ją do siebie i zaopiekował się nią. Z dnia na dzień poznawali się lepiej i zakochiwali w sobie. Żyli razem bardzo szczęśliwie, co bardzo nie podobało się jej rodzinie. Po pewnym czasie rodzina jednak zmieniła zdanie i już więcej nikogo nie traktowała w zły sposób. Wielka miłość tej pary odmieniła charakter rodziców. Pokazała im, jak można żyć w szacunku, kochać się wzajemnie, jak nie wykorzystywać innych oraz doceniać wysiłek i pracę innych ludzi.

Napisali Oskar Małogoski oraz Nikola Sobczak, z pomocą nauczyciela Izabeli Kupiec.